

Aktivnost '77 ZRVS

Če govorimo o ljudski obrambi ali družbeni samozaščiti moramo govoriti tudi o zvezi rezervnih vojaških starešin, ki odločno vpliva na njihovo akcijsko sposobnost. In če govorimo o tem, se tudi ZRVS mora prilagajati novim sodobnim razmeram in spremembam v družbeno-ekonomskem sistemu. Enako ZRVS prenaša tradicijo NOB in obrambno sposobnost na mladi rod. Gotovo pa povezanost z vojašnico »Boris Kidrič« v Sentvidu ima veliki značaj.

Organizacija ZRVS občine Ljubljana-Šiška je ena največjih organizacij v Ljubljani, ki zajema 26 osnovnih organizacij in 24 aktivov po podjetjih. V okviru osnovnih organizacij deluje 21 aktivov ZK.

Na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite aktivno deluje večje število članov ZRVS, prek 900 članov pa je aktivno vključeno v delo družbenopolitičnih organizacij v naši občini.

V letošnjem letu si je 2.700 članov ZRVS in 80 dijakov ogledalo sodobno orožje, člani ZRVS so sodelovali tudi v pohodu »Heroja Kebeta« v Dražgošah, pri organizaciji »Kurirčkove pošče«, v pohodni enoti »Toneta Tomšiča«, pri obrambnih dnevih v šišenskih šolah, pa tudi republiškega tekmovanja v taktičnoorientacijskem pohodu ZRVS se je udeležila šišenska ekipa. Še in še bi lahko govorili o aktivnosti članov te organizacije. Vsekakor bo tudi v bodoče treba posvečati vso pozornost idejno-političnemu delu predvsem z mladimi starešinskimi kadri, da bi v vsakem trenutku bili sposobni braniti našo domovino. **MLV**

RAZVITJE PRAPORA

Člani osnovne organizacije ZRVS Gunclje so na proslavi ob dnevu republike v dvorani doma krajevske skupnosti razvili prapor. V kulturnem programu so sodelovali člani pevskega zbora »Karel Pahor« pod vodstvom Franca Gornika.

(Foto: F. Rozman)

Darilo armade ljudstvu

Neraztrgljive vezi

Kljub prizadevanjem za nenehno krepitev bojne pripravljenosti, so pripadniki ljubljanskega armadnega območja, vojaki in njihove starešine tudi letos pomagali sočloveku in našemu ljudstvu. Jugoslavija v malem je daleč od vojašnic in toplih postelj gradila ali popravljala ceste, mostove, vodovodno omrežje in prinašala novo življenje v naše vasi in zaselke. Samo letos so pridne vojaške roke zgradile ali popravile 67 kilometrov cest ter 43 kilometrov vodovodnega omrežja.

Tako je prenekatera naša vas povezana z mestom, v mnogih vaških domovih pa je prišla sveža in pitna voda. In ne samo to. Za gradnjo športnih objektov v Postojni je vojska porabila na deset tisoče delovnih ur, vrednost opravljenega dela pa znaša 1.294.454 novih dinarjev. Če omenimo še mostove, kot tudi urejanje in gradnjo spominskih parkov in spomenikov, je potem povsem jasno, da je mladi rod vojakov svojemu ljudstvu veliko podaril.

V vasi Debeče so prav vojaki zgradili platformo za spomenik neznanemu partizanskemu kurirju, pri gradnji spomenika heroju NOB Andreju Borisu-Zvanu pa so vojaki »investirali« delo, vredno 320.000 dinarjev. Ob nedavnih poplavah v Vipavi je vojska pomagala ogroženemu ljudstvu z 8.000 urami prostovoljnega dela, v krvodajalskih akcijah pa je sodelovalo okrog 7.000 vojakov in starešin in so za tiste, ki jih doleti bolezen ali nesreča, zbrali 2.532 litrov krvi. Lahko bi naštevati še in še, a vendar sklenimo s tem, da je 1.405 vojakov prav v enotah in ustanovah pridobilo nove poklice, ki za naše gospodarstvo niso nepomembni. In ne nazadnje, letos se je v enotah naučilo pisati in brati 216 vojakov. Toliko torej o darilu armade svojemu ljudstvu. In toliko o letošnjem darilu vojakov, ki je le še dokaz več o neraztrgljivi povezanosti armade in ljudstva.

Prva organizacija ZRVS »Hinko Smrekar«

Posodabljanje pouka

Na redni letni seji prve organizacije ZRVS »Hinko Smrekar« je bilo med drugim ugotovljeno, da je krajevni odbor ZRVS le usmerjal in načrtoval strokovni in idejni pouk rezervnih vojaških starešin, izvajalci in nosilci vseh akcij pa so bile osnovne organizacije. Rezervne starešine so pridobile zelo dobro teoretično znanje, kar potrjuje tudi uspeh na izpitih, katerih se je udeležilo 85 odstotkov članov. V okviru organizacije je deloval tudi aktiv komunistov, ki je dokaj kritično ocenil obnašanje neodgovornih posameznikov, predvsem pa tistih, ki so se iz takih ali drugačnih »opravičenih razlogov« izogibali rednemu pouku.

Čeprav čaka organizacijo še tesnejše povezovanje z družbenopolitičnimi organizacijami na območju naše občine, je bilo ugotovljeno, da je organizacija ZRVS veliko prispevala k praznovanju Titovih in naših jubilejev in da je pri tem nekoliko pozabila na delo z rezervnimi starešinami, ki naj bi, bodisi na lastno

željo ali pa po mnenju komunistov, tudi sami postali člani ZK.

S posebno pozornostjo so starešine omenjene organizacije ZRVS — kar je povsem normalno — razpravljali tudi o vojaško-strokovnem pouku, ali točneje o njegovem posodabljanju. Vprašali so se, ali bomo, seveda v morebitni vojni, tudi mi morali braniti naseljena mesta tako, kot se je nekoč branil Stalinograd? Verjetno, da ne, saj so v sodobni vojni in taktiki, v zadnjih tridesetih letih, narejeni veliki premiki, kar pove, da je ta ali ona bitka iz druge svetovne vojne le izkušnja za gradnjo in načrtovanje sodobne obrambe in da ne more biti pravilo.

Zato so se zavzeli, da bi tudi rezervne starešine nekoliko več skrbeli za individualno strokovno vzgojo, saj bi morale svoje znanje, pridobljeno v šoli nenehno dopolnjevati in razširjati. Kajti vojaška miselnost in vojna tehnika hitro napreduje, čas torej opravlja svoje.